

ЦЮХ Кирило,
здобувач II курсу першого (бакалаврського) рівня вищої освіти
Одеського національного університету
імені І. І. Мечникова.
Науковий керівник – викл. Самофатов М. І.

«СУХИЙ ЗАКОН» У США 1920-Х РР.: СОЦІАЛЬНИЙ ТА ЕКОНОМІЧНИЙ ВПЛИВ

Стаття присвячена закону про заборону продажу алкогольних напоїв у Сполучених Штатах Америки, який в історію увійшов як «Сухий закон». Розглядається історія та передумови прийняття закону. Проаналізовано економічний та соціальний вплив «Сухого закону». Також приділена увага ефективності та наслідкам політики заборони продажу алкоголю.

Алкоголь є невід’ємною частиною культури у будь-якому суспільстві та країні. Не виключенням стали та Сполучені Штати Америки. Традиції та культура вживання алкоголю, занесені європейцями під час заселення Нового світу, заклали основу для подальшого розвитку суспільства та появи саме американської культури алкоголю. Протягом часу відношення до алкоголю змінювалось, залежно від тенденцій в суспільстві. Особливо це торкнулось у Прогресивну Еру, де відбувалися ліберальні та, як не дивно, прогресивні зміни у США. Питання про надмірне вживання спиртних напоїв стало гострим та болючим. Вирішенням цієї проблеми став закон Волстеда 1919 р. який ознаменував собою період в історії США, як Сухий закон. Життя багатьох американців. Метою цього дослідження є аналіз епохи Сухого закону та її вплив на економічне та соціальне становище.

Розмови про заборону, або принаймні обмеження на алкогольну продукцію ішли ще задовго до початку 20-х рр. ХХ ст. Швидкий зріст популярності цих ідей виник з появами організацій як Ліга проти салунів, Християнська жіноча спілка тверезості, Армія порятунку та численних менших об’єднань і окремих активістів [1, с. 41]. Слід зауважити, що до прийняття вісімнадцятої поправки вже були штати та міста, в яких була заборона продажу алкоголю. Методи переконання не принесли значних результатів у плані зменшення шкідливого впливу вживання алкоголю, що впливало на людей різного віку. У результаті антиалкогольні сили, зокрема ті, що очолювалися Антисалунною асоціацією, змінили свою політику з підвищення обізнаності та закликів до поміркованості на заклик до його скасування. Вони запропонували застосувати примусові заходи, такі як прийняття закону, що забороняє виробництво та торгівлю

алкоголем. Конфлікт, який відбувся для прийняття закону, що забороняє споживання алкогольних напоїв, був спірним між прихильниками та противниками. Результат був на користь сил, які шукали відповідні засоби для припинення споживання алкоголю, і це було досягнуто шляхом ратифікації 18-ї поправки до американської конституції 16 січня 1919 р. За цим пішов Акт Волстеда, який визначав процедури реалізації заборони алкогольних напоїв у Сполучених Штатах. Вісімнадцята поправка досягла багатьох позитивних і бажаних результатів на багатьох рівнях. На рівні охорони здоров'я споживання алкоголю різко скоротилося під час заборони. Крім того, також скоротилася кількість госпіталізацій до державних психіатричних лікарень з приводу алкогольного психозу. Водночас знизився рівень злочинності, а арешти за публічне сп'яніння та порушення громадського порядку зменшилися. Хоча організована злочинність процвітала за політикою 18-ї поправки, заборона не несла відповідальності за її появу. На економічному рівні, разом з іншими економічними наслідками, забезпечення дотримання заборони призвело до збільшення витрат ресурсів. У 1920-х рр. річний бюджет Бюро заборони зріс з 4,4 млн. до 13,4 млн. дол. [2, с. 55]. Заборона також призвела до закриття понад 200 лікоро-горілчаних заводів. Крім того, заборона стала серйозним ударом для промисловості. Коли заборона заблокувала промисловість, багато підприємців вийшли вперед, щоб заповнити прогалину для спраглої нації. Деякі з тих, хто був у цій галузі, наприклад, пивовари, повинні були переосмислити себе, щоб залишитися в бізнесі. Інші скористалися численними лазівками в Акті Волстеда або просто звернулися до незаконного алкоголю, щоб задовольнити стабільний попит. Безалкогольні напої вперше набули популярності в 1800-х рр., але з приходом заборони продажі різко зросли. Законослухняні американці вгамовували свою спрагу цими напоями, а ті, хто порушував закон, використовували їх як міксери (міксери це безалкогольні напої), щоб замаскувати смак низькоякісного алкоголю. Вважаючи це невдачею, громадська опозиція проти прогібіціонізму поступово зростала, оскільки загальна атмосфера під час федеральної заборони спиртних напоїв не радувала американців. Заклик до скасування вісімнадцятої поправки вимагав наявності відповідного контексту, факторів і умов, які допомагають у досягненні її мети. У цьому відношенні крах фондового ринку наприкінці 1929 р. призвів до краху національної економіки, і це стало переконливим аргументом для політиків про те, що уряду потрібні нові джерела доходу. В умовах цієї атмосфери було висунуто переконливий економічний аргумент. Легальна алкогольна промисловість забезпечила б джерело державних податкових надходжень і створила б дуже необхідні робочі місця. Після тривалого політичного конфлікту антипрогібіціоністські активісти досягли успіху в прийнятті 21-ї

поправки, яка дозволила повернути промисловість і торгівлю в Америку. Закон було ратифіковано 5 грудня 1933 р. Скасування заборони алкоголю призвело до кількох результатів. Після ратифікації двадцять першої поправки до американської конституції алкогольні напої стали доступними будь-де, будь-коли та для будь-кого, хто захоче їх придбати. Серед проблем, пов'язаних зі споживанням алкогольних напоїв, це явище не обмежується лише дорослими, а впливає навіть на тих, хто ще не досяг законного віку. Сьогодні в Сполучених Штатах налічується загалом 10,8 млн. неповнолітніх споживачів алкоголю. Смертність, пов'язана з алкоголем, була високою, включаючи дорожньо-транспортні пригоди та небезпечні захворювання. Дослідження показує, що американський досвід контролю за спиртними напоями був благородним експериментом. Суспільство було зруйновано з різних вимірів через пияцтво, і проблема з часом ставала все гіршою. Ускладнення зі здоров'ям, розрив сімей, розв'язання людей, поширення злочинності... – ось лише дещо з того, що алкоголізм зробив з американським суспільством. Для підприємств п'яні працівники були менш продуктивними і не могли керувати складними машинами, як того вимагалось. Залежність досягла піка протягом XIX та XX ст, як і всі ті соціальні хвороби, що душили всю країну в різних масштабах. У розпорядженні американських політиків було мало рішень, щоб реанімувати націю, і використання влади конституції було необхідним для зусиль, докладених для стримування ситуації. Крім того, той самий уряд, який хотів заборонити алкогольні напої, сильно залежав від доходів від торгівлі спиртними напоями для фінансування своїх програм. Тому не дивно, що забезпечення виконання Волстеадизму було важко досягти та не могло відбутися, як повідомила Національна комісія з дотримання законів та правозастосування, і навіть майже неможливо на тлі розлюченої громадської думки щодо уряду, особливо коли США стала свідком серйозного спаду економіки до 1930-х рр., що призвело до скасування заборони.

Список джерел та літератури

1. Song S. The Role of Protestantism in the American Prohibition Movement. *Frontiers in Humanities and Social Sciences*. 2022. Vol. 2, no. 1. P. 41. URL: <https://www.fhssjournal.org/download/fhss-2-1-38-42.pdf> (date of access: 22.05.2025).
2. Mohamed Abd El Madjed Fareh. Prohibition of Alcoholic Beverages in the USA: The Rise and Fall of a "Noble Experiment" : A Dissertation. 2022. 62 p. URL: <https://dspace.univ-guelma.dz/xmlui/bitstream/handle/123456789/13330/M%20821.353.pdf> (date of access: 22.05.2025)